WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)
z dnia 26 maja 2005 r.*

W sprawie C-465/03

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Austria) postanowieniem z dnia 20 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 listopada 2003 r., w postępowaniu:

Kretztechnik AG

przeciwko

Finanzamt Linz,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits, sędziowie,

* Język postępowania: niemiecki.

rzecznik generalny: F.G. Jacobs,
sekretarz: M.F. Contet, główny administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 grudnia 2004 r.,

rozważywszy uwagi na piśmie przedstawione:

— w imieniu Kretztechnik AG przez P. Farmera, barrister, oraz przez J. Kajus i profesora B. Terrę,

— w imieniu Finanzamt Linz przez W. Ritirca, działającego w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu austriackiego przez H. Dossiego, działającego w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu duńskiego przez J. Moldego, działającego w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu niemieckiego przez F. Huschensa i M. Lummę oraz przez A. Tiemann, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu rządu włoskiego przez I.M. Braguglię, działającego w charakterze pełnomocnika, oraz przez P. Gentiliego, avvocato dello Stato,

— w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa przez M. Bethella, działającego w charakterze pełnomocnika, oraz przez M. Hall, barrister,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez D. Triantafyllou i K. Grossa, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2005 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 i 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1), zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r. (Dz.U. L 102, str. 18, zwana dalej „szóstą dyrektywą").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu zawisłego pomiędzy Kretztechnik AG (zwaną dalej „Kretztechnik") a Finanzamt Linz w sprawie odmowy uznania prawa tej spółki do odliczenia podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT"), który uiściła ona od świadczeń związanych z emisją akcji towarzyszącą wprowadzeniu spółki na giełdę we Frankfurcie (Niemcy).

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

3 Artykuł 2 akapit drugi pierwszej dyrektywy Rady 67/227/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych (Dz.U. 71, str. 1301) stanowi, że „każda czynność będzie podlegała podatkowi od towarów i usług obliczonemu od ceny towarów lub usług według stawki, jaka ma zastosowanie do takich towarów i usług, po odjęciu kwoty podatku od towarów i usług poniesionego bezpośrednio w składnikach kosztów".

4 Zgodnie z art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy opodatkowaniu podatkiem VAT podlega „dostawa towarów lub usług świadczona [lub świadczenie usług dokonywane] odpłatnie na terytorium kraju przez podatnika, który jako taki występuje [działającego w takim charakterze]".

5 Artykuł 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy stanowi:

„1. »Podatnikiem« jest każda osoba wykonująca samodzielnie i niezależnie od miejsca zamieszkania [niezależnie od jej miejsca] działalność gospodarczą, określoną w ust. 2, bez względu na cel czy też rezultaty takiej działalności.

2. Działalność gospodarcza, określona w ust. 1 obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców i osób świadczących usługi, włącznie z górnictwem, działalnością rolniczą i wykonywaniem wolnych zawodów [lub zawodów podobnych]. Za działalność gospodarczą uznaje się również wykorzystywanie, w sposób ciągły, własności dóbr materialnych lub niematerialnych do celów zarobkowych [wykorzystywanie własności dóbr materialnych lub niematerialnych celem osiągania stałego zysku]".

6 Na mocy art. 5 ust. 1 szóstej dyrektywy za dostawę towaru uważa się „przeniesienie prawa do rozporządzania dobrami materialnymi jako [jak] właściciel".

7 Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy powołanej dyrektywy stanowi, że „każda transakcja niestanowiąca dostawy towarów" jest uważana za świadczenie usług.

8 Artykuł 13 część B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy przewiduje, iż państwa członkowskie zwalniają od podatku VAT „transakcje, łącznie z negocjacjami [łącznie z pośrednictwem], z wyjątkiem zarządzania i przechowywania, dotyczące akcji, udziałów w spółkach lub stowarzyszeniach, obligacji i innych rodzajów papierów wartościowych [...]".

9 Artykuł 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy stanowi:

„1. Prawo do odliczenia powstaje w momencie, w którym odliczany podatek staje się wymagalny.

2. O ile towary i usługi są używane do celów zawieranych transakcji podlegających opodatkowaniu, podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest zapłacić, następujących kwot:

a) należnego [podlegającego zapłacie] lub zapłaconego podatku od wartości dodanej od towarów lub usług dostarczonych lub, które mają być podatnikowi dostarczone przez innego podatnika;

[...]".

10 Artykuł 17 ust. 5 szóstej dyrektywy dotyczy dopuszczalności odliczenia podatku VAT w odniesieniu do towarów i usług, które są wykorzystane przez podatnika celem dokonania zarówno transakcji, dla których podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu, jak też transakcji, dla których podatek nie podlega odliczeniu. W takim przypadku pierwszy akapit ww. ustępu przewiduje, że „odliczenie będzie dotyczyło tylko takiej części podatku od wartości dodanej, jaka przypada na kwotę tych pierwszych transakcji".

Uregulowania krajowe

11 Transpozycja przepisów szóstej dyrektywy do systemu austriackiego prawa wewnętrznego została dokonana ustawą z 1994 r. dotyczącą podatków obrotowych (Umsatzsteuergesetz 1994, BGBl. 663/1994) w wersji opublikowanej w 1999 r. (BGBl. I, 106/1999).

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

12 Kretztechnik jest spółką akcyjną z siedzibą w Austrii, której przedmiotem działalności jest konstruowanie i dystrybucja wyrobów medycznych. W dniu 18 stycznia 2000 r. decyzją walnego zgromadzenia akcjonariuszy kapitał akcyjny spółki został podwyższony z 10 do 12,5 milionów euro. W celu zgromadzenia kapitału na dokonanie podwyższenia spółka złożyła wniosek o dopuszczenie na giełdę we Frankfurcie.

13 W marcu 2000 r. Kretztechnik została dopuszczona do obrotu na giełdzie we Frankfurcie oraz podwyższyła swój kapitał akcyjny poprzez emisję akcji na okaziciela.

14 Decyzją z dnia 5 lipca 2002 r. określającą zobowiązanie podatkowe za rok 2000 Finanzamt Linz odmówił uznania odliczenia przez Kretztechnik podatku VAT naliczonego od usług świadczonych na jej rzecz w związku z wprowadzeniem spółki na giełdę. Ponieważ na podstawie przepisu prawa krajowego, analogicznego z art. 13 część B lit. d) pkt 5 szóstej dyrektywy, emisja akcji traktowana jest w Austrii jako czynność zwolniona od podatku VAT, spółka ta nie może, w opinii Finanzamt, powoływać się na prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT.

15 Kretztechnik zaskarżyła ww. decyzję do Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz, który postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy dokonując wprowadzenia na giełdę oraz związanej z nim emisji akcji przeznaczonych dla nowych akcjonariuszy za zapłatą ceny emisyjnej, spółka akcyjna dokonuje odpłatnego świadczenia w rozumieniu art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy [...]?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy wykładni art. 2 pkt 1 oraz art. 17 szóstej dyrektywy [...] należy dokonywać w ten sposób, że usługi związane z wprowadzeniem spółki na giełdę winny być traktowane w całości jako transakcje zwolnione od podatku, z tego powodu nie dają prawa do odliczenia zapłaconego podatku naliczonego?

3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi negatywnej: czy art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy przyznaje prawo do odliczenia podatku naliczonego na tej podstawie, że inne świadczenia (reklama, koszty adwokackie, doradztwo techniczne i prawne), uważane za rodzące prawo do odliczenia, są wykorzystywane do celów dokonywanych przez przedsiębiorstwo czynności podlegających opodatkowaniu?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

16 Kretztechnik, rządy duński, włoski, jak i Komisja Wspólnot Europejskich podtrzymują, iż spółka nie dokonuje odpłatnego świadczenia, w rozumieniu art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy, przeprowadzając emisję nowych akcji w związku z jej wprowadzeniem na giełdę. Podkreślają one w tym zakresie, iż Kretztechnik dokonuje wejścia do obrotu giełdowego w celu finansowania swej statutowej działalności handlowej, a nie w ramach działalności handlowej polegającej na obrocie papierami wartościowymi.

17 Finanzamt Linz, jak i rządy austriacki, niemiecki oraz Zjednoczonego Królestwa podtrzymują natomiast, że nawet jeśli samo nabycie czy dzierżenie akcji nie może być traktowane jako działalność gospodarcza (zob. wyroki: z dnia 20 czerwca 1991 r. w sprawie C-60/90 Polysar Investments Netherlands, Rec. str. I-3111; z dnia 6 lutego 1997 r. w sprawie C-80/95 Harnas & Helm, Rec. str. I-745 oraz z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie C-442/01 KapHag, Rec. str. I-6851), o tyle emisja akcji przez podatnika z przeznaczeniem na podniesienie kapitału, celem wykonywania działalności gospodarczej stanowi transakcję podlegającą opodatkowaniu w rozumieniu art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy. Za taką wykładnią przemawia również treść art. 13 część B lit. d) pkt 5 tej dyrektywy, który zakłada istnienie transakcji co do zasady podlegających opodatkowaniu.

18 Należy przypomnieć w tej kwestii, iż z treści art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy określającego zakres przedmiotowy podatku VAT wynika, że opodatkowaniu tym

podatkiem podlega wyłącznie działalność o charakterze gospodarczym na terytorium państwa członkowskiego. Pojęcie działalności gospodarczej zostało zdefiniowane w art. 4 ust. 2 tejże dyrektywy jako obejmujące wszelką działalność producentów, handlowców i osób świadczących usługi, jak również transakcje polegające na wykorzystywaniu własności dóbr materialnych lub niematerialnych celem osiągania stałego zysku (ww. wyrok w sprawie KapHag, pkt 36).

19 W myśl utrwalonego orzecznictwa samo nabycie czy dzierżenie akcji nie może być traktowane jako działalność gospodarcza w rozumieniu szóstej dyrektywy. W istocie samo nabycie wkładów finansowych w innych przedsiębiorstwach nie stanowi wykorzystywania danego dobra celem osiągania stałego zysku, jako że ewentualna dywidenda, stanowiąca pożytek tego wkładu, wynika z prawa własności tego dobra, a nie jest świadczeniem wzajemnym z tytułu jakiejkolwiek działalności gospodarczej w rozumieniu tejże dyrektywy (zob. ww. wyroki: w sprawie Harnas & Helm, pkt 15; w sprawie KapHag, pkt 38 oraz wyrok z dnia 21 października 2004 r. w sprawie C-8/03 BBL, Zb.Orz., str. I-10157 pkt 38). Skoro zatem nabycie wkładów finansowych w innych przedsiębiorstwach nie stanowi samo w sobie działalności gospodarczej w rozumieniu tejże dyrektywy, nie są nią tym samym transakcje polegające na zbyciu tego rodzaju wkładów (zob. wyrok z dnia 20 czerwca 1996 r. w sprawie C-155/94 Wellcome Trust, Rec. str. I-3013, pkt 33 oraz ww. wyroki: w sprawie KapHag, pkt 40 oraz w sprawie BBL, pkt 38).

20 Natomiast do zakresu przedmiotowego szóstej dyrektywy należą, mimo że są zwolnione z podatku VAT na podstawie art. 13 część B lit. d) pkt 5 tej dyrektywy, transakcje polegające na czerpaniu w sposób ciągły zysków z działalności, która przekracza ramy samego nabywania i zbywania papierów wartościowych, takie jak transakcje przeprowadzone w ramach wykonywania działalności handlowej polegającej na obrocie papierami wartościowymi (zob. wyrok z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-77/01 EDM, Rec., str. I-4295, pkt 59 oraz ww. wyrok w sprawie BBL, pkt 41).

21 W przedmiocie wątpliwości, czy emisja akcji spółki może być traktowana jako działalność gospodarcza należąca do zakresu przedmiotowego art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy, należy wskazać, po pierwsze, iż charakter tego rodzaju transakcji nie zmienia się w zależności od tego, czy jest ona dokonywana przez spółkę w ramach wprowadzenia jej na giełdę, czy też przez spółkę nienotowaną na giełdzie.

22 Po drugie, należy przypomnieć, iż zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 1 szóstej dyrektywy dostawa towaru wymaga przeniesienia prawa rozporządzania dobrem materialnym jak właściciel. Emisja nowych akcji — które są tytułami ucieleśniającymi dobro niematerialne — nie może być zatem traktowana jako dokonywana odpłatnie dostawa towarów w rozumieniu art. 2 pkt 1 tejże dyrektywy.

23 To, czy emisja akcji podlega opodatkowaniu, zależy od odpowiedzi na pytanie, czy czynność ta stanowi odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy.

24 Trybunał orzekł już w tym zakresie, iż spółka cywilna, która przyjmuje wspólnika w zamian za wkład pieniężny, nie dokonuje względem tego wspólnika odpłatnego świadczenia usług w rozumieniu art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy (ww. wyrok w sprawie KapHag, pkt 43).

25 Ten sam wniosek nasuwa się w odniesieniu do emisji akcji w celu gromadzenia kapitału.

26 Jak bowiem słusznie stwierdził rzecznik generalny w pkt 59 i 60 opinii, emitująca akcje spółka zmierza do powiększenia majątku poprzez zapewnienie sobie dodatkowego kapitału w zamian za przyznanie nowym akcjonariuszom prawa własności części w ten sposób podniesionego kapitału. Z punktu widzenia emitenta celem jest gromadzenie kapitału, a nie świadczenie usług. Z pozycji akcjonariusza zapłata kwot niezbędnych celem podniesienia kapitału spółki nie stanowi spełnienia świadczenia wzajemnego, ale inwestycję lub lokatę kapitału.

27 W konsekwencji emisja akcji nie stanowi ani dostawy towarów, ani świadczenia usług dokonywanych odpłatnie w rozumieniu art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy. Tym samym tego rodzaju czynność bez względu na to, czy została dokonana w związku z wprowadzeniem danej spółki na giełdę, czy też nie, nie należy do zakresu przedmiotowego tej dyrektywy.

28 Na pytanie pierwsze należy zatem udzielić odpowiedzi, iż emisja nowych akcji nie stanowi czynności należącej do zakresu przedmiotowego art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy.

W przedmiocie pytania drugiego

29 Mając na uwadze odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze, zbędne jest udzielanie odpowiedzi na pytanie drugie.

W przedmiocie pytania trzeciego

30 W pytaniu trzecim sąd odsyłający zmierza w istocie do ustalenia, czy art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy przyznaje prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego od usług świadczonych w związku z emisją akcji.

31 Finanzamt Linz, jak i rządy austriacki, duński, niemiecki i włoski podnoszą, iż jeśli emisja akcji w ramach wprowadzenia na giełdę nie stanowi czynności podlegającej opodatkowaniu, w rozumieniu art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy, nie istnieje tym samym prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego od świadczeń nabytych odpłatnie na jej rzecz w celu emisji tych akcji. Odmiennie niż w sprawie C-408/98 Abbey National zakończonej wyrokiem z dnia 22 lutego 2001 r., Rec. str. I-1361, w sprawie przed sądem krajowym świadczenia wykonane na rzecz spółki opodatkowane podatkiem VAT nie stanowiły integralnego składnika ogólnie pojętej działalności gospodarczej Kretztechnik w tym sensie, iż nie stanowiły elementu cenotwórczego towarów wprowadzanych przezeń do obrotu. Poniesione koszty rzeczonych świadczeń były związane wyłącznie z wprowadzeniem tej spółki na giełdę i pozostawały bez związku z jej ogólnie pojętą opodatkowaną działalnością gospodarczą.

32 Kretztechnik, rząd Zjednoczonego Królestwa i Komisja oceniają natomiast, iż nawet jeśli świadczenia wykonane na jej rzecz i obciążone podatkiem VAT nie były związane z konkretnymi czynnościami podlegającymi opodatkowaniu, ale z wydatkami poczynionymi w związku z emisją akcji, to mogą one stanowić część kosztów ogólnych tejże spółki i stanowić element ceny towarów wprowadzanych przez nią do obrotu. W tych okolicznościach Kretztechnik jest ich zdaniem uprawniona do odliczenia podatku naliczonego, dotyczącego wydatków dokonanych celem uzyskania świadczeń związanych z wprowadzeniem spółki na giełdę (zob. wyroki: z dnia 6 kwietnia 1995 r. w sprawie C-4/94 BLP Group, Rec. str. I-983, pkt 25; z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie C-98/98 Midland Bank, Rec. str. I-4177, pkt 31 oraz ww. wyrok w sprawie Abbey National, pkt 34–36).

33 Należy przypomnieć w tym miejscu, iż w myśl utrwalonego orzecznictwa prawo do odliczenia podatku przewidziane w art. 17–20 szóstej dyrektywy stanowi integralną część systemu podatku VAT i co do zasady nie może być ograniczane. Jest ono wykonywane w sposób bezpośredni w stosunku do całego podatku obciążającego czynności powodujące naliczenie podatku (zob. w szczególności wyroki: z dnia 6 lipca 1995 r. w sprawie C-62/93 BP Soupergaz, Rec. str. I-1883, pkt 18 oraz z dnia 21 marca 2000 r. w sprawach połączonych od C-110/98 do C-147/98 Gabalfrisa i in., Rec. str. I-1577, pkt 43).

34 System odliczeń przewidziany w szóstej dyrektywie ma na celu całkowite uwolnienie przedsiębiorcy od ciężaru podatku VAT podlegającego zapłacie bądź zapłaconego w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Wspólny system podatku VAT zapewnia zatem całkowitą neutralność działalności gospodarczej w zakresie obciążeń podatkowych, bez względu na cel czy rezultaty tej działalności, pod warunkiem że co do zasady podlega ona sama opodatkowaniu podatkiem VAT (zob. podobnie wyroki: z dnia 14 lutego 1985 r. w sprawie 268/83 Rompelman, Rec. str. 655, pkt 19; z dnia 15 stycznia 1998 r. w sprawie C-37/95 Ghent Coal Terminal, Rec. str. I-1, pkt 15, jak również ww. wyroki: w sprawie Gabalfrisa i in., pkt 44, w sprawie Midland Bank, pkt 19 oraz w sprawie Abbey National, pkt 24).

35 Ostatni wymóg, aby odliczenie podatku VAT było dopuszczalne, oznacza, że czynność powodująca naliczenie podatku winna pozostawać w bezpośrednim i ścisłym związku z czynnościami objętymi podatkiem należnym, które rodzą prawo do odliczenia. Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego przy nabyciu towarów lub usług zakłada zatem, iż wydatki poczynione celem ich uzyskania stanowiły element cenotwórczy transakcji obciążonych podatkiem należnym, rodzących prawo do jego odliczenia (zob. ww. wyroki: w sprawie Midland Bank, pkt 30, w sprawie Abbey National, pkt 28, jak i wyrok z dnia 27 września 2001 r. w sprawie C-16/00 Cibo Participations, Rec. str. I-6663, pkt 31).

36 Uwzględniając fakt, iż w sprawie przed sądem krajowym, po pierwsze, emisja akcji jest czynnością, która nie należy do zakresu przedmiotowego szóstej dyrektywy, a po

drugie, czynność ta została dokonana przez Kretztechnik celem podniesienia kapitału z korzyścią dla jej ogólnie pojętej działalności gospodarczej, należy uznać, iż poniesione koszty świadczeń uzyskanych przez tę spółkę w ramach owej czynności stanowią część kosztów ogólnych, a w konsekwencji stanowią element cenotwórczy jej towarów. Świadczenia takie pozostają w istocie w bezpośrednim i ścisłym związku z działalnością gospodarczą podatnika (zob. ww. wyroki: w sprawie BLP Group, pkt 25; w sprawie Midland Bank, pkt 31; w sprawie Abbey National, pkt 35 oraz 36, jak również w sprawie Cibo Participations, pkt 33).

37 W konsekwencji, zgodnie z brzmieniem art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Kretztechnik przysługuje prawo do odliczenia całego podatku VAT obciążającego wydatki poniesione przez tę spółkę w związku z różnymi świadczeniami wykonanymi na jej rzecz w ramach przeprowadzonej przez nią emisji akcji, pod warunkiem jednak iż wszystkie czynności dokonywane przez tę spółkę w ramach jej działalności gospodarczej są opodatkowane. Jeżeli bowiem podatnik dokonuje jednocześnie czynności, w których zakresie podatek podlega odliczeniu, jak i czynności, w których zakresie podatek nie podlega odliczeniu, jest on uprawniony, stosownie do art. 17 ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy, do odliczenia tylko takiej części podatku VAT, jaka przypada na kwotę tych pierwszych czynności (ww. wyroki: w sprawie Abbey National, pkt 37 oraz w sprawie Cibo Participations, pkt 34).

38 W świetle przedstawionych uwag należy na pytanie trzecie udzielić odpowiedzi, iż art. 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy przyznaje prawo do odliczenia całego podatku VAT obciążającego wydatki poniesione przez podatnika w związku z różnymi świadczeniami wykonanymi na jego rzecz w ramach emisji akcji, o ile wszystkie czynności dokonywane przez tego podatnika w ramach jego działalności gospodarczej są opodatkowane.

W przedmiocie kosztów

39 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem;

do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

1) **Emisja nowych akcji nie stanowi czynności należącej do zakresu przedmiotowego art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.**

2) **Artykuł 17 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy 77/388, zmienionej dyrektywą 95/7, przyznaje prawo do odliczenia całego podatku od wartości dodanej obciążającego wydatki poniesione przez podatnika w związku z różnymi świadczeniami wykonanymi na jego rzecz w ramach emisji akcji, o ile wszystkie czynności dokonane przez tego podatnika w ramach jego działalności gospodarczej są opodatkowane.**

Podpisy